

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 75.

Fjerde Sessions tredje Samling.

2de. Møde.

Mandagen den 11te Juli.

(Fort.)

Ordføreren (fortsat): Den ærede Minister har rimeligviis meent, at det vilde være Prægravation for Jylland, forsaavidt det ikke var sikker paa, at faae det Forskud tilbagebetalt, som det nu har betalt; men jeg synes, at det er en Betragtning, som jeg slet ikke kan gaae ind paa, og jeg kan ikke tænke mig noget andet Hensyn, i hvilket der kunde være Tale om en Prægravation; thi vel vil jeg gjerne indrømme, at jeg for mit Bedkommende anseer det for det Vigtigste, at denne Anstalt kommer istand saa snart som muligt, og jeg vil ansee det for yderst beklageligt, om der skulde blive foretaget en saadan Forandring, at Regjeringen skulde tilraade Hs. Majestæt ikke at stadfæste Loven; men de Dplysninger, der hidtil ere meddeelte, forekomme mig ikke at være af en saadan Vigtighed, at jeg kan befrygte noget Saadant, og jeg har derfor ikke forandret min Anskuelse om den Maade, hvorpaa jeg har tænkt at stemme i denne Sag.

Finansministeren: Det er meget mislykket at trække den ene Verel paa Statskassen efter den anden for en uvis Fremtid. Man har ved Loven om Erstatningen for Frihjørser allerede truffet en meget betydelig Verel paa Statskassen for næste Finantsaar, en Verel, hvis sikke Betaling jeg ingenlunde for Diebliffet kan indestaae for, og, naar man nu her igjen skal forpligte sig til at yde et betydeligt Forskud, uden at have nogen Sikkerhed for Refusionen i det Dieblif Forskudet tilsiges, saa maa jeg som Finansminister erklære det meget betænkeligt. Jeg opfatter som en Prægrava-

tion, hvad den ærede Ordfører ikke antager derfor, og jeg mener, at det er en Prægravation, saasnart der ikke gives Sikkerhed for dette Forskuds Tilbagebetaling. Jeg antager virkelig, at, naar man først yder Forskudet uden at have nogen Sikkerhed for Tilbagebetalingen, saa er det meget uvist, om denne Tilbagebetaling nogen sine finder Sted, og jeg er meget tilbøielig til at troe, at, naar det saa kommer til Stykket engang efter flere Aars Forløb, at det skal betales, saa slaar man en Streg over det. Man kan finde den bestaaende Skattebass uhenfigtsmæssigt, det er aldeles ikke saa vanskeligt; men det er meget vanskeligt for de forskjellige Dele af Lovgivningsmagten at enes om den nye Skattebass's Henfigtsmæssighed; det er en Erfaring, jeg har gjort i de faa Aar, jeg har været Finansminister, og det har gjort det for mig yderst betænkeligt at udslyde en Staten tilkommende Refusion til en saadan almindelig Skattebass's Antagelse. Jeg kan beskrive, at man kan finde den nærværende Skattebass's saa ufuldkommen, at man ikke vil anvende den og af den Grund stemme mod hele Lovforslaget, idet man kan sige, at, naar man ikke kan skaffe Statskassen den nødvendige Refusion uden ved Hjælp af en aldeles forfæstelig Skattebass, saa maae Distrikterne undvære denne Anstalt, hvorom her er Tale; det kan jeg forstaae; men at man ikke, naar man først erkjender, at det er uopsætteligt, at de faae en saadan Anstalt, vil samtykke i, at den Skattebass, som anvendes i Jylland, ogsaa gives Anvendelse paa Derne, det kan jeg ikke forstaae, og med alle de Mangler, som den nærværende Skattebass har, er den dog ikke i den Grad ufuldkommen eller ødelæggende for Landet, at der skulde være stor Fare ved i dette Tilfælde at følge den. Det maa ogsaa erin-